

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. К., 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20235510102775 по описа за 2023 година

Гражданско дело № 2775/2023 г. по описа на Районен съд-К. е образувано по предявен иск от „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., ж.к. *****, представлявано от председателя на Съвета на директорите Г.М.К. и ЕТ „*****“ с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., бул. „***“, чрез Д.И.Т. срещу „*****“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., Западна ***** зона, представлявано от управителя С.О.П.А. с правно основание чл. 124 ГПК с цена на иска 12,78 лева.

Представляващите на ищцовите дружества сочат, че първият ищец бил собственик на поземлен имот с идентификатор № *****, по КKKP на гр.К., заедно с построени в него 11 броя сгради с различно предназначение.

На ***** г. с нотариален акт за продажба на недвижим имот *****, съставен от П. К. - нотариус при Районен съд - К., ЕТ „*****“, представлявано от О. И.П. закупил от дружество „*****“ АД сграда-***** с площ от *** кв.м., с идентификатор № ***** и сграда-***** с площ от ***, с идентификатор № *****, построени в поземлен имот с идентификатор № ***** по КKKP на гр.К., ведно с терена под тях. С договор за покупко-продажба от ***** ЕТ „*****“, представлявано от О. И.П. придобило от първия ищец, построените в поземлен имот с идентификатор № ***** шест сгради: с идентификатори № *****.1, № *****.2, № *****.3, № *****.4, № *****.5 и № *****.6. , без земята. □

С договор за прехвърляне на търговско предприятие от 02.**.2003 г. „*****“ ООД придобило търговското предприятие на ЕТ „*****“.

С влязло на ***** г. в сила съдебно решение, „*****“ ООД било признато за собственик на ***** ид.части от поземлен имот с

идентификатор № ***** по КKKP на гр. К..

С констативен нотариален акт от ***** г. „*****“ ООД било признато за собственик на $\frac{1}{2}$ ид.част от сграда с идентификатор № *****.11, построена в поземлен имот с идентификатор № ***** по КKKP на гр.К..

С *****г., извършен от Нотариус Р.Б. рег.*** в регистъра на Нотариалната камара, вписан Вх.р. № 1*****т., акт ***** дело ***1/2018 год., парт.книга: том ***** и нот.акт за поправка на НА ***** „ извършен от Нотариус Н.К. рег.№*** в регистъра на Нотариалната камара, вписан в Службата по вписванията Вх.р. № *****год., ЕТ „*****“ придобил ***** ид.части от поземлен имот с идентификатор ***** , по КKKP на гр.К..

С нотариален акт *****г., и поправката към същия, извършени от Нотариус Н.К. рег.№*** в регистъра на Нотариалната камара, „***** продало на ЕТ „*****“ притежаваните от първия ищец *****ид.части от поземлен имот с идентификатор № ***** по КKKP на гр.К.. В нотариалния акт не било казано нищо за построените в имота сгради, но съгласно постоянната практика на ВС и ВКС, след като не било отбелязано изрично, че земята се прехвърля без сградите, се считало, че мястото е продадено с всичко, което се намирало под него и над него, затова и в уточняващото споразумение от ***** била включена и сграда с идентификатор *****.11., като предмет на продажбата.

Сочи, че описаната сграда с идентификатор № *****.11 била част от патримониума на „*****“, с която дружеството искало да се разпорежи, чрез продажба на ЕТ „*****“, предмет на нот.акт *****г., с поправката към същия, извършени от Нотариус Н.К. рег.№*** в регистъра на Нотариалната камара и уточняващото споразумение от ***** и за тях бил налице правния интерес да установят, че ответникът - „*****“ ООД не е собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от сграда с идентификатор *****.11, за което му бил издаден и констативен нот.акт по документи- *****г. по описа на нотариус П.К. с рег. № *** при НК. Сградата съществувала към момента на покупката от ищеца на другите сгради и част от терена, във връзка с което, той не би могъл да придобие описаната сграда на основание чл. 92 от ЗС, нито за $\frac{1}{2}$ ид.част, нито дори ***** ид.ч., каквато част от терена притежавал.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът не е собственик на $\frac{1}{2}$ ид.част от сграда с идентификатор *****.11 и на основание чл. 537 ал.2 от ГПК да отмени констативен *****г., по описа на нотариус П.К. с рег. № *** при НК, вписан с *****/ *****г. в Агенцията по вписванията.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответното дружество чрез управителя му чрез адв. О. М. и адв. Д. К..

Оспорва изцяло предявения иск, наречен от ищите „Отрицателен установителен иск“, с който същите молят съда да постанови решение, с което да признае за установено, че „*****“ ООД, ЕИК ***** не е собственик на $\frac{1}{2}$ ид. част от сграда с идентификатор *****.11, в следствие, на което да отмени Констативен нотариален ***** , по нот. дело № *****.

Счита предявеният иск за недопустим. В случай, че съдът приеме

същия за разглеждане, то заявява, че искът е неоснователен и недоказан по следните съображения:

Сочи, че предявеният иск е недопустим поради липса на активна процесуална легитимация от страна поне на единия от ищите.□

Първият ищец не сочил доказателства, които да установяват активната му процесуална и правна легитимация да депозира настоящия иск. Същият не бил притежател на евентуално засегнати материални права, които биха могли да бъдат предмет на настоящия иск.

Вторият ищец заявявал процесуална и правна легитимация да депозира настоящия иск като твърдял, че е собственик на процесния имот, представляващ сграда с идентификатор *****.11, по силата на Споразумение от *****., подписано между Д.И.Т., в качеството му на ЕТ „*****“, ЕИК ***** и лицето Г.М.К., ЕГН *****., в качеството му на изп. директор на „*****“ АД, ЕИК *****.

Въпросното споразумение било недействително, защото било нищожно поради невъзможен предмет. Към датата на подписване на въпросното Споразумение, описаният като продавач в същото „*****“ АД, ЕИК ***** не е било притежател на собственически права както върху поземлен имот с идентификатор *****., така и на сгради находящи се върху същия имот. Споразумението било нищожно, защото противоречало на закона и го заобикаля.

Тези обстоятелства недвусмислено сочили, че не са налице доказателства, които да установяват активната процесуална и правна легитимация на втория ищец да депозира настоящия иск. Същият не бил притежател на евентуално засегнати материални права, които биха могли да бъдат предмет на настоящия иск.

Сочи, че ищецът „*****“ АД, неправилно твърдял, че е активно легитимиран да предяви настоящия иск като бивш собственик на процесния имот.

Видно от приложените по делото писмени доказателства „*****“ АД, идентифицирало собствеността си върху процесния имот, чрез Акт за държавна собственост № *****Г.

Видно било от същия акт, че процесната сграда е незаконно строителство, същата не фигурирала в приложения списък на сградния фонд на „*****“ АД, описан в АДС № *****Г.

Видно било от извадка от Плана за регулация, одобрен с Решение на Общински съвет на Община К. № *****Г. и Решение на Общински съвет на Община К. № ***** г., процесната сграда с идентификатор *****.11 е построена като помощно строителство, към сграда с идентификатор *****., собственост на „*****“ ООД, ЕИК ***** по силата на Нотариален акт *****Г.

По силата на константната съдебна практика, а именно: Тълкувателно решение *** от ***** г., на ОСГК на ВС на НРБ, „по отношение на спомагателни постройки, предназначени да обслужват други, съществуващи такива, следва да се приложи хипотезата на чл. 92 от ЗС, а именно, същите следват собствеността на сградата, която са предназначени да обслужват“, т.е. процесната постройка с идентификатор *****.11 оставала индивидуална собственост към сградата, която е предназначена да обслужва, а именно сграда с идентификатор *****., която била собственост на

„*****“ ООД, ЕИК *****.

Моли съда да прекрати производството поради недопустимост на предявения иск.

В случай, че съдът приеме, че искът е допустим, то моли да отхвърли изцяло като неоснователен и недоказан предявения от „*****“ АД, ЕИК ***** и ЕТ „*****“, ЕИК ***** иск срещу „*****“ ООД, ЕИК ***** , с който ищците молят да признаете за установено, че „*****“ ООД, ЕИК ***** не е собственик на 1/2 ид. част от сграда с идентификатор *****.11, в следствие, на което да отмени Констативен нотариален ***** , по нот. дело № *****.

Съдът, след като разгледа искането приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представен констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот *** от ***** г., том ***** г. на нотариус П. К., рег. № ***, с район на действие Районен съд – К., от който се установява правото на собственост на „*****“ ООД на 1/2 ид. част от сграда с идентификатор № *****.11, построена в поземлен имот с идентификатор № ***** по КККР на гр.К..

Представена е Скица на поземлен имот с идентификатор ***** № ***** г. на СГКК С.З..

Видно от нот. акт ***** г., извършен от Нотариус Р.Б. рег. *** в регистъра на Нотариалната камара, вписан Вх.р. № 1 ***** т., акт ***** дело ***1/2018 год., парт. книга: том ***** и нот. акт за поправка на нотариален акт ***** , извършен от Нотариус Н.К. рег. № *** в регистъра на Нотариалната камара, вписан в Службата по вписванията Вх.р. ***** год., ЕТ „*****“ придобил ***** ид. части от поземлен имот с идентификатор ***** , по КККР на гр.К..

Видно от нотариален акт ***** г., и поправката към същия, извършени от Нотариус Н.К. рег. № *** в регистъра на Нотариалната камара, „*****“ продало на ЕТ „*****“ ***** ид. части от поземлен имот с идентификатор № ***** по КККР на гр.К.. Със Споразумение от ***** г. се уточнява, че в сключената сделка била включена и сграда с идентификатор *****.11., приращение към имот ***** , като предмет на продажбата.

Представено е Удостоверение за данъчна оценка изх. № *****/** г. на МДТ К., от който е видно, че данъчната оценка на производствен обект с идентификатор: *****.11 с площ 13 кв.м. е 2555,90 лева.

От страна на ответното дружество е представен Констативен нотариален акт № ***, том IV, рег. ***, дело № *** от 2004 г. на нотариус П. К. с рег. № *** на НК, от който е видно, че „*****“ ООД е признат за собственик по покупка на СГРАДА – ***** – едноетажна масивна сграда със застроена площ *** кв.м. и СГРАДА – ***** със застроена площ от ***, ведно с терена под тях, построени в имот с пл. ****, кв. 1 ***. зона, кад. район № *** по плана на гр. К..

По делото се събраха гласни доказателства.

Свидетелят П.Б.П. от страна на ищеца заявява, че е работил в имот, собственост на „*****“ и ЕТ „*****“, познавал го. *****, /съдът е

предявил на свидетеля лист 5 от делото/ - съществувала, когато той започнал работа там през **** г. Сградата била стара, строена много преди 90-та година, работил в „****“, била западнала. К. му разрешил да я използвах за гледане на *****. Знаел, че М. е собственик. Около 2 години гледали *****. П., доколкото се сеща, след това купили имота. Не знае какво се случва след това със сградата. Твърди, че един работник я ползвал, гледал гълъби в тази сграда. Работил при „****“, после в „*****“, преди 2000 година. Бил шлосер, *****те нямали нищо общо с работата му. Срещу тази сграда, в която гледал *****те, имало зайчарник. В „*****“ работил до 2007 г. или 2009 г., след това напуснал. Г-н Т. го засякъл там.

Свидетелят А.Н.Т. от страна на ищеца, заявява, че познавал имота на ул. „*****“. /съдът е предявил лист 5 от делото/. Той работел там от 2009 до 2011 г. в цеха на г-н Т.. Тогава го питал дали може да го ползва да гледа животни, /показва *** от скицата/, изчистил го, сложил 5-6 *****. Имало боклуци, шперплат и други. Разрешение искал от г-н Т., той казал, че К. е собственик. Видял се с К. и той му разрешил. Преди месец ходил там, г-н Т. си слагал инструменти, той го ползвал. Тази сграда била строена отдавна, била почти съборена преди 90-та година мисли, че е строена. Не знае как се казвала фирмата, в която работел, бил мебелист в цеха. Няма трудов договор, работел на две места.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Първият ищец, е бил собственик на поземлен имот с идентификатор № *****, по КККР на гр.К., заедно с построени в него 11 броя сгради с различно предназначение.

На ***** г. с нотариален акт за продажба на недвижим имот № 44, ***, нот. дело № ***** г., съставен от П. К. - нотариус при Районен съд - К., ЕТ „*****“, представлявано от О. И.П. е закупил от дружество „***** - 91“ АД сграда-***** с площ от *** кв.м., с идентификатор № ***** и сграда-***** с площ от ***, с идентификатор № *****, построени в поземлен имот с идентификатор № ***** по КККР на гр.К., ведно с терена под тях. С договор за покупко-продажба от ***** ЕТ „*****“, представлявано от О. И.П. придобива от първия ищец, построените в поземлен имот с идентификатор № ***** шест сгради: с идентификатори № *****.1, № *****.2, № *****.3, № *****.4, № *****.5 и № *****.6, без земята.

С договор за прехвърляне на търговско предприятие от 02.**.2003 г. „*****“ ООД е придобило търговското предприятие на ЕТ „*****“.

С нот.акт ***** рег. ** дело ***** от 2017г., извършен от Нотариус Р.Б. рег.*** в регистъра на Нотариалната камара, вписан Вх.р. *****, дело ***1/2018 год., парт.книга :том ***** и нот.акт за поправка на НА *****, извършен от Нотариус Н.К. рег.№*** в регистъра на Нотариалната камара, вписан в Службата по вписванията Вх.р. № *****год., ЕТ „*****“ придобива ***** ид.части от поземлен имот с идентификатор ***** по КККР на гр.К..

С нотариален акт № ** том ** рег. ***** дело № ** от **, и поправката към същия, извършени от Нотариус Н.К. рег.№*** в регистъра на Нотариалната камара, “***** продава на ЕТ „*****“ притежаваните от първия ищец *****ид.части от поземлен имот с идентификатор № ***** по КKKP на гр.К.. В нотариалния акт не е казано нищо за построените в имота сгради, но съгласно постоянната практика на ВС и ВКС, след като не е отбелязано изрично, че земята се прехвърля без сградите, се счита, че мястото е продадено с всичко, което се намира под него и над него, затова и в уточняващото споразумение от ***** е включена и сграда с идентификатор *****.11. , като предмет на продажбата.

Видно от изложената по- горе хронология, поземленият имот с идентификатор № ***** по КKKP на гр.К., в който е построена процесната сграда с идентификатор № *****.11, е съсобствен между втория ищец и ответника, а ответникът „*****“ ООД, се е сдобил с констативен нотариален акт от ***** г. за една втора идеална част от тази сграда. За купувача ЕТ „*****“, е налице правен интерес да установи, че ответника не е собственик на идеална част от процесната постройка.

Съгласно доктрината и съдебната практика, правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост и други вещни права е налице и когато: ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва; позовава се на фактическо състояние / към настоящия момент процесната постройка се владее и ползва от втория ищец/ или има **ВЪЗМОЖНОСТ ДА ПРИДОБИЕ ПРАВА, АКО ОТРЕЧЕ ПРАВАТА НА ОТВЕТНИКА./Вж. ТР № 8 / 2012 г. на ОСГТК/.**

Съдът счита, че и за първия ищец, който е продал притежаваната от него идеална част от терена с всички постройки и насаждения, е налице правен интерес, тъй като той е получил цена, в която са калкулирани въпросните подобрения и при положение, че има спор относно частта от постройките, които е прехвърлил, той носи отговорност, в случай на евикция.

Относно основателността на иска съдът прави следните изводи:

От показанията на разпитаните по делото свидетели, безспорно се установи, че процесната сграда е построена през осемдесетте години, т.е. преди ответникът да придобие идеална част от терена и че същата постройка е била ползвана за отглеждане на ***** от различни лица през годините, със знанието и съгласието на собственика /за периода от **. до **./ - първия ищец „*****-91“ АД, а по -късно и към днешна дата, се ползва за склад от втория ищец. Дори постройката да е незаконна, както се твърди от ответника, това няма да доведе до извода, че той е собственик на 1/2 ид.ч. от нея, нито до извода, че искът е неоснователен. Какви сгради и подобрения, находящи се в имота, са описани в АДС, е само акт на администриране и това не би могло да отменя или произвежда права. Ноторно известно е, че който притежава земята, е собственик на постройките и насажденията върху нея /нормативно закрепен постулат в чл. 92 ЗС/. Твърденията на ответника, че сграда *** има спомагателен характер и обслужва сграда *** /собственост на ответника/, останаха голословни и недоказани.

По делото липсват доказателства, процесната постройка да е конструктивно или функционално свързана, с която и да било друга сграда в имота, а и видно от представената по делото кадастрална скица, същата е заснета и обозначена, като самостоятелен обект с идентификатор №

*****.11.

По делото се събраха категорични доказателства, че процесната сграда никога не е била ползвана от „*****“ ООД. В нот. актове, легитимиращи правата на ответника, изрично са описани закупените от него сгради и като площ и като предназначение. Постройката, предмет на спора, е изградена и е съществувала, като самостоятелен обект по времето, когато ответникът е закупувал конкретни сгради и част от терена, във връзка с което, той не би могъл да придобие описаната сграда на основание чл. 92 от ЗС, нито за ½ ид. част, нито за 410/6150 ид. ч.

В оспорения констативен нот. **г., по описа на нотариус П.К. с рег. № *** при НК, вписан с *****/*****г. в Агенцията по вписванията, не е ясно, „*****“ ООД за какво е признат- за владеец, за собственик или за притежател на вещно право на ползване и не е ясно, въз основа на какво и защо е посочена ½ ид. ч. от процесната сграда.

При отрицателния установителен иск, ответникът трябва да изчерпи в процеса всички основания, на които неговото право би могло да се породи. В настоящия случай, „*****“ ООД не посочи нито едно годно правно основание, нито има твърдения за упражняване на фактическа власт, които могат да направят претенцията му за вещни права върху процесната сграда, основателна.

По въпроса за разноските по делото.

Предвид изхода на делото и предвид пълното уважаване на исковете, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищците сторените разноски в производството в размер на 750,00 лева – 50,00 лева държавна такса и **,00 лева – адвокатско възнаграждение.-

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че „*****“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., Западна ***** зона, представлявано от управителя С.О.П.А. не е собственик на ½ ид. част от сграда с идентификатор *****.11 съгласно Скица на поземлен имот № ** г., издадена от СГКК гр. С.З..

ОТМЕНЯ на основание чл. 537 ал. 2 от ГПК Констативен н***** по нот. дело № *****9г., по описа на нотариус П.К. с рег. № *** при НК, вписан с *****/***** г. в Агенцията по вписванията.

ОСЪЖДА „*****“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., Западна ***** зона, представлявано от управителя С.О.П.А. да заплати на „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., ж.к. ***** **, представлявано от председателя на Съвета на директорите Г.М.К. и ЕТ „*****“ с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., бул. „*** *****“, чрез Д.И.Т., с пълномощник по делото адв. Д. К. сумата в размер на **750,00 лева /седемстотин и петдесет лева/** - разноски по производството.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд С.З. в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____